

اخبار کار گری

مدیر کل امور فنی صندوق باز نشستگی کشوری:

احکام باز نشستگان ۱۴۰۵ اصلاح شد

مدیر کل امور فنی صندوق باز نشستگی کشوری از ابلاغ دستورالعملی برای اعمال فوق العاده خاص سال ۱۴۰۵ در احکام باز نشستگی خبر داد و گفت: براساس این ابلاغیه، در مواردی که تأثیر فوق العاده خاص در محاسبه معدل حقوق باز نشستگی کمتر از سقف تعیین شده باشد، مابه التفاوت آن به حقوق باز نشستگی اضافه و احکام اصلاحی صادر خواهد شد. به گزارش ایسا، محمد سلیمانی اظهار کرد: در راستای ایجاد وحدت رویه در محاسبه حقوق باز نشستگان، ستون «فوق العاده خاص ۱۴۰۵» با مبلغ ثابت ۳۰ میلیون و ۹۷۰هزار و ۶۰۰ریال از تاریخ اول فروردین ماه ۱۴۰۵ برای تمامی نظام‌های پرداخت در سامانه احکام صندوق تعریف شده است. براساس این ابلاغیه، صرفاً برای تمامی باز نشستگان سال ۱۴۰۵، چنانچه تأثیر فوق العاده خاص در محاسبه معدل حقوق باز نشستگی کمتر از ۲۷ میلیون و ۵۴۰هزار ریال باشد، مابه التفاوت آن تا سقف تعیین شده به حقوق باز نشستگی افراد اضافه خواهد شد. وی تصریح کرد: در اجرای این دستورالعمل، واحدهای ذی ربط موظف شدند احکام باز نشستگی مشمولان را بر مبنای این ضوابط اصلاح و صادر کنند تا حقوق باز نشستگان مطابق مقررات و با رعایت حداقل میزان تأثیر فوق العاده خاص محاسبه و پرداخت شود. مدیر کل امور فنی صندوق باز نشستگی کشوری تأکید کرد: هدف از این اقدام، اجرای دقیق قوانین، یکسان سازی فرایند محاسبات در تمامی نظام‌های پرداخت و صیانت از حقوق باز نشستگان سال ۱۴۰۵ است.

■ ■ ■

کارکنان شرکتی

مخاطرات استان سمنان معترضند

نیروهای شرکتی ظفر کویر دامغان (پیمانکار مخبرات استان سمنان) به تأخیرهای مکرر در پرداخت حقوق بلا تکلیفی معوقات و نبود قرار دادهای شفاف و قانونی انتقاد دارند. به گزارش ایلنا، آنها در بیانیه‌ای به تشریح مطالبات قانونی خود پرداختند و از مسئولان درخواست کردند هر چه زودتر به مساله رسیدگی کنند. در این طومار آمده است: سال هاست نیروهای شرکتی ظفر با وجود تمام سختی ها، مسئولیت حفظ و پایداری شبکه‌های مخبرات استانی سمنان را بر دوش کشیده‌اند اما امروز خود این نیرو و قربانی بی توجهی به ابتدایی ترین حقوق قانونی شان شده‌اند. با صدا بی رسا اعلام می کنیم که تأخیرهای مکرر در پرداخت حقوق بلا تکلیفی قرار دادهای کاری و نبود شفافیت در روابط استخدامی، دیگر قابل تحمل نیست. کار گری که هر روز برای حفظ ارتباطات این استان تلاش می کند، چرا باید نگران پرداخت اجاره خانه، هزینه درمان، تحصیل فرزندان و تأمین معاش خانواده اش باشد؟ در ادامه این بیانیه مطالبات کارگران آمده که عبارت انداز: پرداخت فوری، کامل و بدون قید و شرط تمامی حقوق و معوقات، انعقاد قرار دادهای شفاف، قانونی و منطبق با مقررات کار، تعیین زمان مشخص و پایبندی به پرداخت منظم حقوق و رعایت حقوق قانونی، امنیت شغلی و شان تمامی کارکنان.

■ ■ ■

وضعیت بحرانی کارگران دارو گر تهران ادامه دارد

وضعیت کارخانه دارو گر تهران همچنان بحرانی است. تولید در این حوزه باقی مانده در این واحد با مشکلات شغلی و معیشتی زیادی دست و پنجه نرم کنند. یکی از کارگران این کارخانه به ایلنا می گوید سال هاست مسئولان از مشکلات این مجموعه با خبرند اما با وجود آگاهی کامل نهادهای دولتی و نظارتی، هنوز هیچ اقدام موثری برای حل این مشکل و راه اندازی دوباره خطوط تولیدات نشده است. این کارخانه که در گذشته ۱۸۰۰ کارگر داشت، حالا تنها با ۳۳کارگر باقی مانده است. تولید به دلیل کمبود مواد اولیه، مدام تعطیل می شود و همین موضوع امنیت شغلی کارگران را از بین برده است. بسیاری از نیروهای سابق هم به دلیل نبود آبندهای روشن، مجبور به ترک کار شده‌اند. کارگران علاوه بر بلا تکلیفی شغلی، مطالباتی هم دارند. آنها حقوق مر داد و شهریه ۱۴۰۳، حقوق سه ماهه اخیر، عیدی سال جاری و حدود ۷ ماه حق بیمه پرداخت نشده طلبکارند. این تاخیر طولانی در پرداخت بیمه، باعث شده که سابقه بیمه کارگران برای باز نشستگی هم دچار مشکل شود. کارگران از روش مدیریتی کارفرما هم گلایه دارند. آنها می گویند وقتی خط تولید تعطیل است، کارفرما به جای رسیدگی به تولید، آنها را مجبور می کند کار های خدماتی انجام دهند یا شب ها نگهبانی بدهند، کاری که اصلاً در شأن یک کارگر متخصص نیست.

■ ■ ■

مرگ کارگر میوه چین در ارومیه

یک کارگر فصلی میوه چین در یکی از باغ های منطقه و رستایی کهریز شهرستان ارومیه در استان آذربایجان غربی، بر اثر سقوط از درخت دچار حادثه شد و جان باخت. به گزارش ایلنا، این حادثه زمانی رخ داد که این کارگر حدود ۳۵ساله به نام «شیرزاد نبی زاده» ساکن روستای «للو» برای چین میوه به بالای درخت گیلوس رفته بود اما هنگام بر اثر از دست دادن تعادل از درخت سقوط کرد. شدت واردات وارده به جدی بود که وی متأسفانه در همان محل حادثه جان خود را از دست داد. بر اساس این گزارش، هفته گذشته نیز در حادثه‌ای مشابه «پرویز عبدللهی» دیگر جوان ارومیه‌ای پدر سه فرزند، بر اثر سقوط از درخت جان باخت. بود. تکرار چنین حوادثی در بخش کشاورزی، بار دیگر ضرورت توجه به ایمنی کارگران فصلی و رفاه هر کردن حداقل امکانات و آموزش های ایمنی چین کار در باغ ها را یادآور می شود.

سعید حسام الدینی

این روزها که بسوی باروت با شرجی جنوب در آمیخته و لنز دوربین رسانه‌ها به سمت نوار ساحلی چرخیده، تحلیلگران از «بحران جنوب» می‌گویند. از ۲۰ تیرماه که ارتش آمریکا، بنادر، اسکله‌ها و قایق‌های تجاری هرمزگان، خوزستان و سیستان و بلوچستان را زیر آتش گرفت و خون صیادان این خطه را بر پهنه خلیج فارس و دریای عمان ریخت، همه نگاه‌ها به سمت این مردم محروم کشیده شد اما واقعیت این است که درد این مردم، با اولین موشک در ۲۰ تیرماه آغاز نشده است.

این جغرافیا و کارگرانش از همان روزهای آغازین جنگ در نهم اسفند ۱۴۰۴، بی‌وقه زیر ضرب بوده‌اند. در تمام این مدت از کارگران پتروشیمی‌های ماهشهر و بندر امام که با حمله به پالایشگاه‌هایشان کشته شدند تا کارگران عسویه و پارس جنوبی که زیر سایه موشک‌ها، چرخ اقتصاد را روی دوش‌های خود نگه داشتند، همه در خط مقدم بوده‌اند. پس از توقف حملات، موج بیکاری ناشی از تخریب پالایشگاه‌ها بر سرشان آوار شد و حالا که مسئولان با افتخار از بازگشت نیروها سخن می‌گویند، ماجرا این است که تولید تنها با ۳۰درصد ظرفیت پیش می‌رود. این یعنی قطع شدن اضافه‌کارها و مزایایی که تنها راه بقای این کارگران عمدتاً کار ثالث، پیمانی و شرکتی است؛ همان‌هایی که سال‌هاست فریاد «تبدیل وضعیت» سر می‌دهند اما این فریاد مشترک در دالان‌های قدرت بی‌ایانی می‌شوند.

اما صیادان؛ مردانی که از ۹ اسفندماه قایق‌ها و لنج‌هایشان زیر بمباران است و هر روز با مرگ قمار می‌کنند. وقتی پای درد دل هایشان می‌نشین، می‌بینی در آمدشان در خوش‌بینانه‌ترین حالت به زور به حداقل حقوق قانون کار تنه می‌زند. سهمیه سوخت دولتی شان حتی برای نصف ماه هم دوام نمی‌آورد و ناچارند برای هسر ۲۰ تا ۳۰لیتر بنزین آزاد، ۳ تا ۵ میلیون تومان پول را در جیب دلالتن بریزند آن هم در شغلی که تابع شرایط جوی است و هیچ تضمینی برای صید هر روزه نیست.

وقتی از صیادان هرمزگان می‌پرسیم چرا در این روزهای سخت باز هم دل به دریای می‌زنید، می‌گویند: «دریا خطرناک است اما کار نکردن از گرسنگی خطرناک‌تر است. اینکه قایقمان در اسکله بماند، خطرناک‌تر است».

در روستای بنود، کارگری که پس از اخراج از یکی از واحدهای صنعتی، با هزار مصیبت قایقی خریده بود تا صیادی کند، هفته گذشته همان قایق را در حملات موشکی آمریکا از دست داد. قصه زندگی این کارگر، یکی از صدها تراژدی در این سواحل پرخروش است.

جدال نابرابر صیادان چابهار با امواج و آتش

برای بررسی جزئیات میدانی و اینکه بدانیم روزگار صیادان جنوب چطور می‌گذرد، پای صحبت‌های فعالان صنفی محلی نشستیم. «سلیمان آراهیش» مدیر عامل تعاونی صیادان چابهار می‌گوید: در این شرایط جنگی هم صیادان همچنان به کار و تلاش مشغول‌اند. البته در حال حاضر به دلیل فرارسیدن فصل مؤسسون، صید تا حدودی متوقف شده و اکثر شناورها در بندر لنگر انداخته‌اند. باین وجود، برخی از لنج‌های ماکه برای ماهیگیری به آب‌های در دست عزیمت کرده‌اند تا اواسط یا اواخر مردادماه در دریا حضور خواهند داشت و پس از آن بازمی‌گردند.

وی درباره میزان آسیب‌ها و خسارات جانی و مالی وارده شده به صیادان چابهار در درگیری‌های اخیر توضیح داد: در جریان حملات اخیر نیروهای آمریکایی، صیادان چهار دچار آسیب جسمی نشدند اما در جریان درگیری‌های قبل که از نهم اسفندماه آغاز شد، جامعه صیادی ما متحمل آسیب‌های جدی شد. دقیقاً در نخستین روز آن درگیری‌ها، هم‌زمان با هدف قرار گرفتن ناو جماران، یکی از صیادان قایق دار

گفت و گو

یک فعال صنفی:

هیچ راهکاری برای بیمه کارگران ساختمانی اندیشیده شده است

رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی گرگان با انتقاد از وضعیت بیمه‌ای کارگران این حوزه گفت: تاکنون راهکاری مؤثری برای پوشش بیمه‌ای کارگران ساختمانی ارائه نشده و تصمیمات اخیر نه تنها به حل مشکل کمکی نکرده، بلکه فشار بیشتری بر دوش این کارگران گذاشته است. علی اصغر دهستانی در گفت و گو با ایلنا، با اشاره به افزایش مبلغ حق بیمه کارگران ساختمانی اظهار کرد: بالا بردن مبلغ حق بیمه، نه تنها کمکی به حل مشکلات بیمه‌ای این قشر نمی‌کند، بلکه می‌تواند فشار مضاعفی بر کارگرانی وارد کند که هم‌اکنون نیز با مشکلات جدی معیشتی روبه‌رو هستند.

وی با تأکید بر سختی‌ها و مخاطرات شغل کارگران ساختمانی افزود: این کارگران هر روز روی داربست‌ها، در ارتفاع و در محیط‌هایی مشغول به کار هستند که احتمال بروز حوادث جدی در آنها بالاست. در ماه‌های اخیر نیز چندین حادثه تلخ در این حوزه رخ داده

تداوم تعطیلی چهار ساله کارخانه «روغن جهان» در زنجان، اکنون به مر حله‌ای رسیده که کارگران سابق با اتمام دوره در یافت مقرری بیمه بیکاری، به معنای واقعی

روایت سفره‌های خالی صیادان جنوب کشور زیر موشک باران

قمار جان برای ۲۰ میلیون درآمد ماهانه

۱۰الی ۱۵روز کار می‌دهد. در نتیجه، صیاد ناگزیر است سوخت مورد نیاز باقی مانده ماه را از بازار آزاد تهیه کند. در حال حاضر، بهای هر گالن لیتری بنزین در بازار آزاد بین ۲۵ تا ۳۰میلیون تومان متغیر است. صیادی که با پرداخت ۳میلیون تومان برای یک گالن بنزین آزاد به دریای می‌رود، در بسیاری از مواقع حتی معادل یک میلیون تومان نیز صید نمی‌کند و تراز مالی او منفی می‌شود اما به دلیل فقدان فرصت‌های شغلی جایگزین، ناچار است برای تأمین معاش خانواده خویش این روند طاقت‌فرسا را ادامه دهد.

در آمدی کمتر از حداقل‌های قانون کار

آراهیش با رد تصورات غلط درباره درآمدهای نجومی صیادان، گفت: صیادان مشمول دریافت حقوق ثابت براساس قانون کار نیستند و میزان درآمد آنان کاملاً به شرایط روز و حجم صید وابستگی دارد. در مواردی ممکن است درآمد یک صیاد در طول یک ماه کاملاً صفر باشد و در ماه دیگر در بهترین شرایط ممکن به ۵میلیون تومان بالغ شود. با این حال، چنانچه صیادین درآمد سالانه را محاسبه کنیم، عایدی ماهانه یک صیاد از رقم ۲۰میلیون تومان فراتر نمی‌رود. بنابراین انتشار اخباری مبنی بر درآمدهای ۲۰۰الی ۳۰۰میلیون تومانی صرفاً شایعه بوده و فاقد هر گونه مبنای واقعی است.

وی درباره شرایط کاری و نحوه تقسیم دستمزد در لنج‌های بزرگ صیادی که به آب‌های فراساحل می‌روند، گفت: لنج‌های صیادی مسا برای انجام عملیات صید به آب‌های فراساحلی و فراتر از خط استوا اعزام می‌شوند که مستلزم حضور تقریبی ۶۰روزه صیادان در دریاست. سازو کار تقسیم درآمد در این شناورها به این صورت است که پس از مراجعت، در وهله نخست تمامی هزینه‌های سفر کسر و سود خالص باقی‌مانده به سه سهم تقسیم می‌شود؛ دو سهم به مالک شناور و یک سهم می‌گیرد و یک سهم دیگر میان کادر و ملوانان (که معمولاً شامل ۱۵نفر هستند) توزیع می‌شود. بر این اساس، دستمزد یک ملوان پس از تحمل دو ماه کار طاقت‌فرسا و دوری از خانواده، به طور میانگین رقمی بین ۴۰۰ تا ۵۰۰میلیون تومان برآورد می‌شود که تسویه حساب آن نیز به صورت دو ماهه انجام می‌پذیرد.

در پای عمان و خورهای خوزستان؛ دو جغرافیا، یک استثمار

اگر در چابهار و آب‌های آزاد، ناوهای جنگی و شلیک مستقیم، لنج‌ها را به قمر دریای می‌فرستند،

در خوزستان این ساختارهای اداری، بخشنامه‌های انقباضی و محرومیت‌های انباشته شده هستند که صیادان بومی را به مسلخ فقر می‌برند. برای سرک کشیدن به لایه‌های پنهان مشکلات صیادان در شمال خلیج فارس، سراغ «غلامرضا دهقانی» مدیر عامل تعاونی صیادی ایرانیان آبادان و عضو اصلی هیات‌مدیره اتحادیه تعاونی‌های صیادی استان خوزستان رفتیم.

در شرایطی که حداقل حقوق مصوب قانون کار رقمی بالغ بر ۱۲الی ۲۳ میلیون تومان تعیین شده، عایدی یک ملوان ساده در خوزستان در بسیاری از مواقع حتی به ۲۰میلیون تومان نیز نمی‌رسد

دهقانی راجع به شرایط صیادان این استان و وضعیت امنیتی دریا گفت: حقیقت امر این است که با تمهیدات و برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته از سوی مقامات منطقه، مسئولان ذی ربط و آب‌های تأمین، خوشبختانه تاکنون ضربات و آسیب‌های نظامی مستقیمی متوجه ساختار صیادی، شناورها و اسکله‌های استان خوزستان نشده‌وا بروز حوادث ناگوار جلوگیری به عمل آمده است. البته به دلیل شرایط ناامن و مجاورت صیدگاه‌های ما با آب‌های سرزمینی کویت، حساسیت‌های امنیتی به شدت افزایش یافته و همین امر موجب محدودیت در دامنه فعالیت صیادان شده؛ هر چند روند کار به طور کامل متوقف نشده است.

وی تصریح کرد: باید تأکید کنم که مصائب جامعه صیادی خوزستان ریشه در مشکلات ساختاری دارد. ما سالیان متمادی است که در زمینه برداشت از ذخایر دریایی با محدودیت‌های جدی مواجه هستیم. از آنجا که ظرفیت جدیدی در این حوزه ایجاد نشده، سازمان شلیات نیز صدور مجوزهای جدید صیادی را به طور کامل متوقف کرده است. در حال حاضر، تنها گروهی از صیادان پیشکسوت تحت نظارت شلیات فعالیت دارند که سهمیه‌های سوخت بسیار محدودی به صورت قطره‌چکانی به آنان تخصیص می‌یابد اما بحران اصلی، متوجه اهالی و جوانان جویای کار در نوار ساحلی خوزستان است.

دهقانی در تشریح بن‌بست معیشتی نسل

جدید صیادان خوزستان افزود: برای درک بهتر شرایط، وضعیت خانواده‌ای را در نظر بگیرید که صیادی پیشه‌آبا و اجدادی آنهاست و اکنون نسل جوان این خانواده به سن اشتغال رسیده‌اند. این جوانان برای تأمین معاش خود نیازمند کار هستند اما به دلیل امتناع شلیات از صدور مجوزهای جدید، با یک بن‌بست اساسی روبه‌رو شده‌اند. این بومیان ناگزیرند برای کسب درآمد به دریایر ونداما به واسطه فقدان مجوز قانونی، متأسفانه هیچ گونه سهمیه سوختی اعم از بنزین و گازوئیل به آنان تعلق نمی‌گیرد. در نتیجه، این افسرد مجبورند تمامی سوخت مصرفی خود را از بازار آزاد و با قیمت‌های سرسام‌آور تهیه کنند. از یک سو سازمان شلیات استدلال می‌کند که ظرفیت دریا تکمیل است و نباید فشار مضاعفی بر آن وارد شود اما از سوی دیگر هیچ‌گونه اقدام موثری در راستای بازسازی ذخایر دریایی و ایجاد زیرساخت‌های مناسب صورت نپذیرفته است. در این شرایط، جوان ساحل‌نشین که از هر گونه فرصت شغلی دیگر محروم است، چه راهکاری پیش رو دارد؟

عضو هیات‌مدیره اتحادیه صیادان خوزستان افزود: نوسانات و تلاطم‌های اقتصادی به گونه‌ای رقم خورده که امروزه درآمد یک ملوان ساده در خوزستان، به مراتب کمتر از حداقل دستمزد مصوب قانون کار است. رویه پرداخت در خوزستان بدین شکل است که مالکان شناورها تأمین سرمایه را برعهده دارند اما پس از انتقال محصول صیدشده به ساحل و کسر هزینه‌های جاری، درآمدها صدها به نسبت مساوی تقسیم می‌شود. باین وجود، به دلیل فشارهای مضاعف بر منابع دریایی و عدم بازسازی این ذخایر، وضعیت صید با کود کامل مواجه است. وی تأکید کرد: در شرایطی که حداقل حقوق مصوب قانون کار رقمی بالغ بر ۱۲الی ۲۳میلیون تومان تعیین شده، عایدی یک ملوان ساده در خوزستان در بسیاری از مواقع حتی به ۲۰میلیون تومان نیز نمی‌رسد و گاه در محدوده ۱۸میلیون تومان متوقف می‌شود. این امر نشان دهنده فشار معیشتی سنگینی است که بر دوش ملوانان قرار دارد. مضاف بر این، صیادان خوزستان در تمامی فصول سال تنها مجاز به ۲۱روز حضور و فعالیت در دریای ط هر ماه هستند و مابقی روزها باید به آماده‌سازی ادوات صیادی اختصاص یابد. این فشار و تنگنای معیشتی برای صیادانی که مالک قایق شخصی هستند نیز مشکل ساز است.

دهقانی با مقایسه میان امکانات صیادی خوزستان و بوشهر اظهار داشت: استان خوزستان در میان استان‌های ساحلی جنوب، از کمترین وسعت صیدگاه برخوردار است. عمق آب در بستر دریایی ما بسیار اندک است و در مقابل، تراکم شناورهای فعال در این منطقه فوق العاده بالاست. به عنوان مثال، استان بوشهر حدود ۱۲الی ۱۳برابر خوزستان از نوار ساحلی و صیدگاه تأمین، تنگنای معیشتی برای صیادانی که تعداد شناورهای صیادی خوزستان تقریباً با استان بوشهر برابری می‌کند. این حجم از تراکم بالای شناورها در محدوده جغرافیایی کوچکی از آروندکنار تا هندیجان، فشار مخرب و خردکننده‌ای را بر ذخایر آبزیان تحمیل می‌کند.

وی با اشاره به کیفیت بالای ماهی خوزستان و عدم تأثیر آن بر سفره صیادان خاطر نشان کرد: به دلیل جریان یافتن در رودخانه پراپ و دانمی اروندو بهمین شیر که مواد مغذی فراوانی را به خلیج فارس سرازیر می‌کنند، خوزستان پرخوردار از مرغوب‌ترین و باکیفیت‌ترین گونه‌های ماهیان جنوب کشور است. به عنوان نمونه، بهای هر کیلو گرم ماهی شوریده صیدشده در خوزستان به دلیل همین کیفیت متمایز، گاه به یک میلیون تومان نیز بالغ می‌شود. در حالی که همین گونه ماهی در سایر استان‌ها با قیمتی معادل ۵۰۰الی ۷۰۰هزار تومان عرضه می‌شود اما جای تأسف است که به‌رغم این کیفیت بی‌نظیر، به سبب وجود مشکلات ریشه‌ای ساختاری و تراکم بیش از حد صیادان، ملوان و صیاد خوزستانی از کسب درآمد شایسته و متناسب با نیازهای معیشتی باز می‌مانند.

با ابرایشان دشوار تر می‌کند. اگر قرار است تغییری در این حوزه رخ دهد، این تغییر باید به گونه‌ای باشد که امنیت شغلی و جایی این قشر زحمتکش را تضمین کند، نه اینکه با افزایش هزینه‌ها، آنان را از حداقل‌های حمایتی دور تر کند.

تداوم تعطیلی چهار ساله کارخانه در زنجان؛

کارگران سابق روغن جهان به استیصال رسیده‌اند

که می‌بینیم نام «روغن جهان» در لیست واحدهای در آستانه احقار می‌گردد اما اینها تنها شعار برای جلب نظر در ایام انتخابات است. در همین استان، شاهد بوده‌ایم که برخی واحدا با هیاهوی زیاد چند ماه بازگشایی شدند و دوباره تعطیل شدند. این بازی با سر نوشت صدها خانواده، بی رحمانه است.

وی در پایان تصریح کرد: وقتی مقرری بیمه بیکاری قطع شد، یعنی آخرین رشته اتصال مابا حمایت‌های حداقلی دولتی نیز بریده شده است. از استاندار و نمایندگان استان تقاضا داریم به جای شعارهای تبلیغاتی، پای میز پاسخگویی بیایند و بگویند چرا برای واحدی که تمام زیرساخت‌هایش مهیاست، هیچ اقدام عملی صورت نمی‌گیرد؟ صبر کارگران روغن جهان در این چهار سال لبریز شده و دیگر توان شنیدن وعده‌های تکراری را ندارند.